

Het koor heeft een bepalende rol in de voorstelling. FOTO CORNÉ SPARIDAENS

RECENSIE CHESS - THE MUSICAL

Creatieve coalitie

Gebeurtenis: Chess - the musical **Van:** Andersson, Ulvaeus (muziek) en Rice (tekst) **Door:** GOOV Muziektheater **Regie:** Tim Meeuws **Muzikale leiding:** Piet Roorda **Met:** Fred Rutting, Ivo Visser, Puck van Heemstra, Suzanne Vergonet, Liz Lenderink, Ruud Poiesz, Ronne Sies, Erwin Pals, Florian van den Berg, Titus Couzijn, vele anderen, koor en orkest **Koordinator:** Marcel den Os **Decor:** Janco van Barneveld **Kostuums en Licht:** Helga Mast en Hans Boven **Choreografie:** Carla van Zanten **Gezien:** 20/6 Groningen, Stadsschouwburg **Publiek:** 336 **Nog te zien:** vanavond, morgenmiddag en -avond

★★★★☆

Drakerig... Dat zeker. *Chess - de musical* barst van beschouwelijke ernst rond historische feiten, zoals de politieke moves rond het verschijnsel Koude Oorlog en de confrontatie tussen communisme en kapitalisme. In de vorm van een muzikale show, dus. Vraag niet hoe het kwam dat Tim Rice en de beide ABBA boys teruggingen naar 1972 om inspiratie te trekken uit een beladen partij schaak om de wereldtitel. Londen zag de première in 1986, twee jaar later kreeg Broadway er heel snel genoeg van. In onze regionen waagden de Vlamingen zich er eerst aan. Nederland volgde pas in 2006.

Er zitten allerlei weetjes aan vast over ideologie in de maatschappelijke projectie. Maar ook over de manier waarop je relaties op scherp zet met een spelletje schaak. Het is een prestigieus waagstuk, geen vluchtstrook waar zich koddige tafere-

len afspelen. In de professionele sector is de materie niet gewild. Amateurverenigingen bijten er echter wellustig hun tanden op stuk, op voorwaarde dat vaklui paraat zijn om de boel te regelen. Dat hebben ze bij GOOV Muziektheater voor elkaar, met als meesterstuk *Aletta*. Zulk kostbaar materiaal levert het langademige *Chess* niet. Hoewel, de doorgecomponeerde muziek is interessant op basis van de operavorm, tussen pompeus pathetisch en lyrisch. Maar wel heel ingewikkeld voor ongeschoolde stemmen. Het viel niet te vermijden: hier en daar donderen noten van de balk, maar het resultaat is frappant. Tim Meeuws (regisseur) en Piet Roorda (muzikale leiding) leggen in een creatieve coalitie de lat hoog.

Hun stond kennelijk een typische ensemblevoorstelling voor ogen. Veertig m/v zitten in een fuik van ijzeren discipline en zij hebben geluk. Het orkest (van 23 musici) is van een in dit genre ongekend niveau. Dat scheelt, en als Janco van Barneveld ter beschikking is voor de setting, mag je rekenen op fantasie en doorzicht vernuft.

De karaktertekening is simpel en schetsmatig. Fred Rutting, intrigerend introvert met die dooie, starende blik, is een sterke Sergievsky. Van het wereldduet *I know him so well* maken Puck van Heemstra en Suzanne Vergonet hun moment. Als arbiter treft Liz Lenderink prima de meer dan welkome, relativerende toon.

JACQUES J. D'ANCONA